

granollers

INFORMATIU

desembre
1981

n. 4

Sumari

- 3 Fets, Rafael Ballús.
- 4 Exposició sobre Pinotxo.
Obre les portes el Casal del Jove, Josep Costa.
- 5 Commemorat el III aniversari de la Constitució.
- 6 El Sot, a punt de ser aparcament i plaça, Joan Besson.
- 8 Pla per a protegir el nostre patrimoni històric - arquitectònic, Lluís Torres.
- 10 Más barata la recogida de basuras.
- 12 El Congost serà un riu net, Eugeni Rius.
- 14 Diálogo con los barrios.
Aviat, guàrdies urbanes femenines.
- Atenció a l'alcoholímetre.
- 15 " Ràdio Granollers ", un servei públic de radiodifusió, Lluís Diumaró.
- 16 Van millorant d'aspecte els carrers i les places.

Hechos

Fets

El ciudadano de a pie, que forma parte del 99% del padrón municipal, que no es millonario, ni tiene otras ambiciones que llevar una vida pacífica y feliz, ha recibido en los últimos meses una lluvia de manifestaciones en contra del Ayuntamiento: que si el Ayuntamiento es ineficaz, que si tiene una voracidad enorme, que si los regidores son ineptos, que si las calles están hechas un desastre, y un largo etcétera, sazonado a veces con expresiones de mal gusto o irrespetuosas.

No es necesario decir que cualquier persona juiciosa, cuando ve imputaciones hechas desde la exaltación más grosera, no hace caso. Pero la falta de respuesta podría hacer dudar a algunos ciudadanos. Por ello es necesario recordar aquí, claramente, que el Ayuntamiento de Granollers, que hace 3 años estaba en la más absoluta miseria, funciona y funciona cada día mejor. Y esta afirmación se fundamenta en hechos. Son hechos las obras de urbanización de diversas calles ya terminadas o en marcha (Ripollès, Lledoner, Alguer, Portalet, Llull, etc.). Son hechos la construcción de un nuevo aula en la escuela Alexandre Galí y el importante programa de mejoras en las instalaciones de las diversas escuelas públicas y el nuevo acceso a la escuela Pau Vila y los terrenos (dos hermosas hectáreas) para construir dos nuevos grupos escolares de 16 aulas cada uno. Es un hecho la participación de profesores, padres y entidades en la gestión de los centros escolares municipales y la mejora en la calidad de la enseñanza, y la existencia de un servicio psicopedagógico, y la campaña de matriculación para que los niños vayan a la escuela más próxima, y el transporte escolar gratuito. Es una realidad la mejora de la gestión económica. El Ayuntamiento compra a buen precio (servicio de compras centralizado) y paga, hecho casi milagroso, vista la trayectoria de los últimos años.

Hay mejoras evidentes y palpables en el campo de la sanidad (campañas de vacunación, centro de asistencia psiquiátrica, por ejemplo), de la cultura (véase la cantidad de actos que organiza y/o subvenciona el Ayuntamiento), de la información (emisora municipal), de los servicios (mejora de la limpieza, en la recogida de basuras, en la gestión del cementerio, etc.). Se ha iniciado un programa de mejoras en los barrios. En plan piloto ha empezado en el barrio Congost, con la construcción en curso de una nueva plaza, con el arreglo de un solar para prácticas deportivas, con la instalación de luces y papeleras, con la subvención a la Asociación de Vecinos del barrio para el alquiler de un local.

Hechos.

Contra estos hechos solamente hay palabras y actitudes interesadas y sectarias. Es muy fácil aprovechar cualquier defecto (y en la gestión del Consistorio hay, evidentemente) para practicar el derrotismo y hacer demostraciones públicas de mala uva. Pero el trabajo da sus frutos y las realizaciones ya conseguidas y las que llegarán — que llegarán en abundancia y pronto — son la garantía que tienen los granollerinos que, entre todos, haremos un Granollers mejor.

El ciutadà d'infanteria, que forma part del 99% del padró municipal, que ni és milionari ni té altres ambicions que menar una vida pacífica i feliç, ha rebut els darrers mesos una pluja de manifestacions en contra de l'Ajuntament: que si l'Ajuntament és ineficaç, que si té una voracitat enorme, que si els regidors són ineptes, que si els carrers estan fets un desastre, i un llarg etcètera, amanit sovint amb expressions de mal gust o irrespectuosos.

No cal dir que qualsevol persona assenyada, quan veu imputacions fetes des de l'exaltació més barroera, no fa cas. Però la manca de resposta podria fer dubtar alguns ciutadans. Per això cal recordar aquí, clarament, que l'Ajuntament de Granollers, que fa tres anys era la més absoluta misèria, funciona i funciona cada dia millor. I aquesta afirmació es fonamenta en fets. Són fets les obres d'urbanització de diversos carrers ja acabades o en marxa (Ripollès, Lledoner, Alguer, Portalet, Llull, etc.). Són fets la construcció d'un nou aulari a l'escola Alexandre Galí i l'important programa de millores a les instal·lacions de les diverses escoles públiques i el nou accés a l'escola Pau Vila i els terrenys (dues formoses hectàrees) per a construir dos nous grups escolars de 16 aules cada un. És un fet la participació de professors, pares i entitats en la gestió dels centres escolars municipals i la millora en la qualitat de l'ensenyament, i l'existència d'un servei psicopedagògic, i la campanya de matriculació per tal que els nens vagin a l'escola més propera, i el transport escolar gratuït. És una realitat la millora de la gestió econòmica. L'Ajuntament compra bé de preu (servei de compres centralitzat) i paga, fet quasi miraculós, vista la trajectòria dels darrers anys.

Hi ha millores evidents i palpables en el camp de la sanitat (campanyes de vacunació, centre d'assistència psiquiàtrica, per exemple), de la cultura (vegeu la quantitat d'actes que organitza i/o subvenciona l'Ajuntament), de la informació (emisora municipal), dels serveis (millora en la neteja, en la recollida de brossa, en la gestió del cementiri, etc.). Hom ha iniciat un programa de millores als barris. En pla pilot ha començat al barri Congost, amb la construcció en curs d'una nova plaça, amb la instal·lació de llums i paperes, amb la subvenció a l'Associació de Veïns del barri per al lloguer d'un local. Fets.

Contra aquests fets només hi ha paraules buides i actituds interessades i sectàries. És molt fàcil aprofitar qualsevol defecte (i la gestió del Consistori en té, evidentment) per practicar el derrotisme i fer demostracions públiques de mala bava. Però el treball dona fruits, i les realitzacions ja aconseguides i les que vindran — que en vindran moltes i aviat — són la garantia que tenen els granollerins que, entre tots, farem un Granollers millor.

RAFAEL BALLÚS
alcalde de Granollers

Els actuals responsables de la ciutat

Rafael Ballús i Molina, alcalde
Josep Oriol Montaña i Tuset, tinent d'alcalde i president de la comissió d'Ensenyament i Esports
Rosa Ribas i Valls, tinent d'alcalde
Oscar Pelayo i Entrialgo, tinent d'alcalde i president de la comissió d'Hisenda
Alexandre Codinach i Telesforo, tinent d'alcalde i president de la comissió de Governació
Josep Pujadas i Maspons, tinent d'alcalde i president de la comissió de Serveis
Concepció Navarrete i Sanpere, tinent d'alcalde i presidenta de la comissió de Cultura i Joventut
Josep Anton Palomino i Aguilera, tinent d'alcalde i president de la comissió d'Urbanisme.
Josep Serratusell i Sitjes, tinent d'alcalde i president de la comissió de Sanitat
Montserrat Illa i Vilà, consellera i vice-presidenta de la comissió d'Acció Ciutadana i Serveis Socials
Salvador Campoy i Salvat, conseller i delegat de Mercats i Escorxadors
Pere Canal i Baliu, conseller
Josep Caneiro i Bereijo, conseller
Ramon Casanovas i Treserras, conseller
Jaume Clausella i Sala, conseller
Antoni Cornellas i Aligué, conseller i delegat de Joventut
Josep Garrell i Pubill, conseller i delegat d'Esports
Santiago Maspons i Garriga, conseller
Antonio Morillas i Romero, conseller
Anna M. Palé i Llavina, consellera i delegada de Serveis Socials
Santiago Rodríguez i Crisolino, conseller

Telèfons útils

Ajuntament	870 52 00
Guàrdia Urbana	870 05 11
Bombers	849 60 80
Guàrdia Civil	870 00 68
Comissaria de Policia	870 75 99
Creu Roja	870 00 32
Policlínica	870 61 00
Hospital General	849 10 11
Ambulatori	870 01 91
Mútua del Carme	870 80 12
Urgències mèdiques de nit	870 01 91
Ambulàncies Llorente	870 90 55
Ambulàncies Domínguez	849 53 95
Taxis	870 30 28
Estació de França	870 15 12
Estació del Nord	849 07 92
Correus	870 24 90
Telègrafs	870 14 11
Estació meteorològica	870 08 02
Oficina de col·locació	849 12 89
Telefònica, avaries	002
▪ informació de Barcelona	003
▪ informació de Granollers	007
▪ informació exterior	009
Ràdio Granollers	870 52 45
«Revista del Vallés»	870 65 34
«Plaça Gran»	870 08 52
«La Comarca Deportiva»	870 44 39
«Comarca al Dia»	849 01 16
ENHER	870 16 16
FECSA, avaries	870 02 39
Catalana de Gas	310 63 04
Parròquia de Sant Esteve	870 03 24
Parròquia de Fàtima	849 00 27
Parròquia de Sant Julià	870 12 69
Museu Municipal	870 65 08
Casa de Cultura	870 15 83
Casal dels Esports	870 10 01
Pavelló Esportiu	870 10 14

Granollers Informatiu

n.º 4, desembre 1981

Publicació de l'Ajuntament de Granollers

Edita: Gabinet de premsa

Director: Alvar Maduell

Composició: J. Cabot

Impremta: INSTANT-COPY

Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» ha estat publicat en tres ocasions, el maig de 1980, l'abril de 1981 i el juny de 1981, edicions que correspondrien als números 1, 2 i 3, respectivament. Per això al present exemplar hi consta el número 4.

Commemorat el III aniversari de la Constitució

El dia 5 de desembre, vigília del seu tercer aniversari, a la sala de Plens de l'Ajuntament va tenir lloc una recepció commemorativa, de la Constitució de l'Estat espanyol, amb assistència de diversos regidors, d'altres autoritats i representacions ciutadanes.

A l'inici de l'acte va prendre la paraula l'alcalde de la ciutat, Rafael Ballús, el qual va llegir un breu text relatiu a la importància de la Constitució en ordre a la vida democràtica i a la marxa col·lectiva del país a través de la història, amb al·lusions a la llibertat i al paper que han de representar els ciutadans en general i els membres de les forces armades en particular. El text del parlament de l'alcalde és el següent:

«Senyors, senyores, amics:

Demà complim el tercer aniversari de la ratificació en referèndum de la Constitució espanyola. Amb aquest important acte, els homes i dones d'Espanya passarem d'ésser súbdits a ésser ciutadans.

Però no era un acte final, sinó un principi. La Constitució és la delimitació d'un camp de joc, i cal utilitzar-la. Les garanties, llibertats i possibilitats de millora personal i col·lectiva que ofereix la Constitució, cal que siguin exercides i defensades cada dia.

I, si la millor defensa de la llibertat és l'exercici plural de la llibertat, també és cert que una societat lliure ha de generar mecanismes de defensa d'aquest bé col·lectiu suprem, sense el qual no és possible ni la justícia, ni el benestar del poble. Aquesta és la principal tasca de les Forces Armades i de les Forces d'Ordre Públic: defensar la Constitució, defensar els drets i la llibertat que el capítol II proclama. I que els ciutadans tinguin clara consciència que això és així, sense cap ambigüitat.

Els darrers tres anys han comportat un canvi històric tan important i accelerat per al nostre país, que potser ni nosaltres mateixos, protagonistes, ens en fem capaços. També és cert que hi ha qui vol frenar o —pitjor encara— tirar enrera. Però els pobles no poden retrocedir i jo estic segur que la decisió presa conscientment pel nostre poble, el 6 de desembre de 1978, era la correcta i marcarà durant molts anys la marxa de la nostra història pels camins del progrés, de la pau i de la llibertat».

En coincidència amb la manifestació per la pau que l'endemà, 6 de desembre, aniversari de la ratificació de la Constitució espanyola, va celebrar-se a Barcelona, al balcó de l'Ajuntament va ser col·locada una pancarta blanca amb un text al·lusiú a la pau i a la llibertat i el dibuix d'un colom com a símbol de la pau.

M.

Exposició sobre Pinotxo

En ocasió d'escaure's el centenari de la publicació del primer episodi del cèlebre conte que havia d'esdevenir *Les aventures d'en Pinotxo*, el Museu de Granollers va preparar una interessant exposició d'homenatge a una de les individualitats més indiscutibles de la mitologia infantil, inaugurada aquest mes de desembre.

L'exposició, igualment destinada als nens com als adults, aplega diversos objectes que porten fesomia de Pinotxo estampada o bé que es relacionen amb algun dels moments de la cèlebre història, les diverses variants que segons els dibuixants ha anat prenent la iconografia del personatge, ocupant un lloc primordial en la sala la sèrie dels dibuixos originals de J. Vinyals que l'any 1934 van il·lustrar la primera edició catalana de les aventures d'en Pinotxo. Justament aquesta traducció catalana —que va ser anterior a la publicació de la mateixa obra en castellà— va tornar a aparèixer, novament publicada per Editorial Juventud de Barcelona, en edició que pel paper, la tipografia i els dibuixos, reproduïa amb fidelitat la de 1934. A la sala es mostraven els originals i els gravats metàl·lics d'aquests dibuixos de Vinyals, acompanyats de molts altres dels més diversos artistes, a més de valuoses ampliacions, algunes cedides a través dels serveis consulars d'Itàlia, pàtria de l'inventor d'en Pinotxo, Colodi.

G.

Obre les portes el Casal del Jove

Obrim el Casal del Jove. I ho fem amb ganes de donar suport i ajuda a tots els joves i grups de joves de Granollers que ho necessitin.

El Casal del Jove és un òrgan que depèn administrativament i econòmicament de la ponència de Joventut i Esplai de l'Ajuntament, creada segons els acords presos en el ple del Consistori del dia 18 de juliol de 1981. La ponència de Joventut i Esplai depèn al mateix temps del Patronat Municipal de Cultura.

Aquest és un projecte que es posa en marxa sense cap triomfalisme. Volem crear un espai de trobada, d'informació i de participació, on es puguin trobar un pilot d'activitats a fer. Un lloc on es puguin trobar els amics per xerrar, llegir o escoltar música. On sigui difícil avorrir-se, on es pugui venir a treballar o a cercar ajuda de qualsevol tipus.

Estem deixant enrera les dificultats de l'acondicionament del local i passem, ara ja, a formar part activa de la ciutat. Esperem ser l'instrument a través del qual els joves facin sentir la seva veu i facin notar la seva presència.

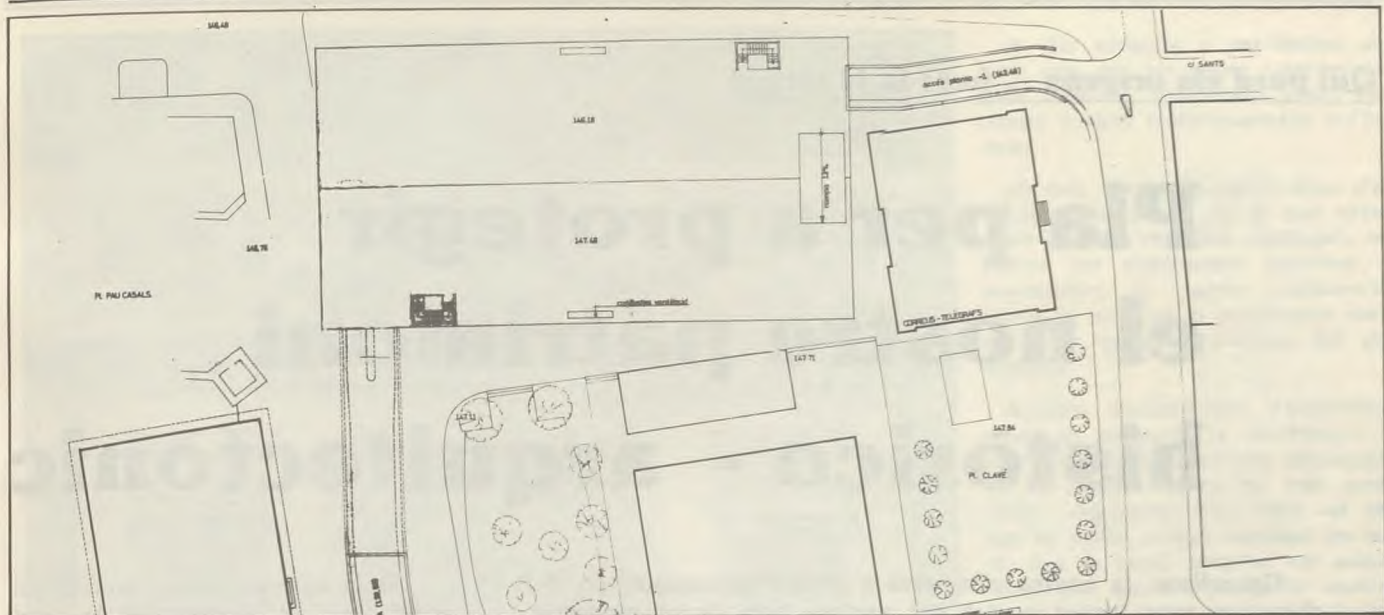
Aquest és el nostre repte. Donar, pas a pas, força a la joventut de Granollers; que se senti viva dins la ciutat i utilitzi la seva potència i la seva creativitat.

L'encert de la nostra proposta dependrà de la col·laboració i participació de les entitats i moviments ciutadans, així com de l'encert que pugui tenir dins les necessitats i interessos de la joventut de Granollers.

Al vostre servei, de dilluns a divendres, de 2/4 de 6 a 2/4 de 9 del vespre. Casal del Jove, plaça de l'Església, 4.

JOSEP COSTA

Historial del "Sot"

- 30 juny 1976: Aprovació del projecte tècnic per la C.P.U. Pressupost obres: 52.950.160'60 ptes. Nombre de places de pàrking: 201.
- 15 juliol 1976: Convocatòria de concurs públic.
- 25 novembre 1976: Adjudicació del concurs a «Parquings y Obras, S. A.».
- 31 març 1977: Aprovació modificació del projecte tècnic. Pressupost obres: 87.200.000 ptes. Nombre de places: 270.
- 17 abril 1977: Formalització del contracte en document privat.
- 12 maig 1977: Desplaçament collectora no previst en el projecte tècnic, per valor de 2.447.736 ptes. Pressupost: 86.647.736 ptes. (aquesta xifra no lliga amb la del 31 de març).
- 26 gener 1978: Concessió pròrroga de 10 mesos.
- 2 març 1978: Autorització traspàs de la concessió a «Parquings de Granollers, S. A.».
- 8 maig 1978: Decret Alcaldia retornant la fiança a «Parquings y Obras, S. A.».
- 8 juny 1978: Modificació del projecte tècnic. Valor concessió: 102.647.736 ptes. (a partir d'aquest acord es parla de valor de la concessió i no de pressupost d'obres). Nombre de places: 320.
- 14 setembre 1978: Renúncia de «Parquings de Granollers», a favor de «Parquings y Obras, S. A.», per a evitar suspicàcies.
- 30 març 1979: Traspàs de la concessió a «Constructora Auxiliar de Edificacions, S. L.», condicionada a l'obtenció d'autorització judicial.
- 9 abril 1979: Pròrroga del termini d'execució d'obres, 18 mesos a partir de l'autorització judicial.
- 27 juny 1979: Autorització judicial per al traspàs.
- 4 octubre 1979: Modificació del projecte tècnic. Valor concessió: 104.647.736 ptes.
- 8 novembre 1979: Modificació clàusula de revisió de tarifes.
- 24 juliol 1980: Requeriment a «Constructora Auxiliar de Edificacions, S. L.», sota advertència de declarar caducada la concessió.
- 18 setembre 1980: Caducitat de la concessió i iniciació de l'expedient de justipreu.
- 9 desembre 1980: «Constructora Auxiliar de Edificacions, S. L.», presenta valoració de l'obra feta, per valor de 24.099.945 ptes.
- 21 maig 1981: Aprovació de l'acord econòmic sobre avaluació del justipreu en 24 milions i convocatòria de concurs, seguint el procediment de l'article 137 del Reglament de Serveis, amb tipus mínim de 24 milions.
- 10 setembre 1981: Es declara desert el primer concurs i se'n convoca un altre amb una baixa del 25 per cent sobre el tipus mínim fixat.
- 12 novembre 1981: Es declara desert el segon concurs i s'acorda que l'obra realitzada passi definitivament a l'Ajuntament, sense pagament d'indemnització.
- 30 novembre 1981: S'aprova l'avantprojecte de l'aparcament adaptat a l'obra feta i que ofereix dues solucions constructives:
 - 4 plantes: 300 places.
 - 5 plantes: 413 places.
- 10 desembre 1981: S'aprova el plec de condicions econòmic administratiu i es convoca concurs.

s'ha pensat tenint molt en compte els aspectes legal i tècnic. Amb la finalitat que en el futur el sistema de renovació mínima no quedi obsolet s'ha pujat dels 15 m²/h. x m² actuals als 17 m²/h x m².

Els accessos a peu es faran a través de dues escales, situades a cada un dels extrems de la plaça i s'instal·laran dos ascensors hidràulics amb capacitat per a quatre persones. Bàsicament, quant a l'amortització del pàrking, hi haurà tres modalitats: Servei normal d'aparcament, lloguer mensual o anual i venda de places en propietat. Això, evidentment, dependrà del concessionari, que disposarà de cinquanta anys per amortitzar les despeses de construcció.

Un treball fet amb «cap i peus»

El nostre enginyer municipal, Francesc Figueras, no amaga la seva satisfacció per l'avantprojecte realitzat: «Una de les característiques principals és que l'avenç d'aquest projecte, pel que fa a les prestacions de la plaça Barangé, ha aconseguit una uniformitat global importantíssima, no representa una hipoteca per al projectista que hagi d'urbanitzar la plaça i, a més a més, soluciona el problema dels diferents nivells existents».

És el principi de solució. El Sot, a partir d'ara, ha d'entrar necessàriament en una nova dinàmica que ens ha de permetre ben aviat oblidar un episodi no precisament brillant en la història urbanística de la nostra ciutat. Tal com es deia dies enrera en l'editorial d'una publicació granollerina, ara només falta que surti l'empresari valent i seriós per a dur a bon terme un projecte que gaudeix del vist-i-plau, de tothom. Un cop s'adjudiquin les obres han de començar a principis de l'estiu del 1982, per tal de poder estar acabades a principis de la primavera del 1983.

JOAN BESSON

El Sot, a punt de ser aparcament i plaça

L'avantprojecte, aprovat pel consistori

Encara que sembli mentida és veritat. El Consistori de Granollers va aprovar dies enrera un nou avantprojecte de l'estacionament subterrani de la plaça Barangé. Això vol dir que dintre d'uns quants mesos el Sot deixarà de ser la vergonya de Granollers per a convertir-se en un dels serveis més ambiciosos de la ciutat. Qui no cregui en la nostra capacitat de resoldre els nostres propis problemes que doni un cop d'ull a aquest excellent avantprojecte.

Un procés de quasi sis anys

Amb l'aprovació municipal del nou avantprojecte d'estacionament subterrani a la plaça Barangé, el passat dia 30 de novembre es donava un pas molt important de cara a resoldre satisfactoriament el tema del Sot. La sessió del Consistori del dia 10 de desembre decidia aprovar el plec de condicions econòmico-administratives i convocar concurs públic per a l'adjudicació d'obres i explotació d'aquest futur estacionament subterrani. Després d'un llarg procés, que s'inicia el mes de juny del 1976, és possible que a la primavera de l'any 1983 el pàrking d'aquesta popular plaça estigui a punt per a rebre als primers usuaris.

La campanya de protesta duta a terme la tardor del 1978 per l'Associació de Veïns Granollers-Centre —una mica més d'un any després de paraitzar-se les obres— va servir per a sensibilitzar l'opinió pública davant d'un afer ple d'anomalies i molta negligència, tant a nivell tècnic com a nivell administratiu. A la memòria del nou avantprojecte, elaborat per l'equip dirigit per l'enginyer municipal Francesc Figueras, hi ha una referència ben indicativa de l'enorme «sidral» que en l'ordre tècnic existia quan varen iniciar-se les obres: «Com a resum d'aquesta recerca d'informació podem dir que no ha estat possible obtenir un exemplar del projecte en base al qual es va començar l'obra. Les dades geotècniques eren insuficients. La impressió global és d'una certa descoordinació i que hi havien certs aspectes no estudiats o no resolts (instal·lacions, una possible estació de servei, etc.). El mur pantalla es va executar amb dificultats perquè els materials que es

varen trobar a l'excavació no eren els previstos...».

El nou avantprojecte aprovat, que té un pressupost de 103.454.095 pessetes, té l'avanatatge que aprofita al màxim tota la infraestructura i les construccions existents, i la particularitat que no hipoteca la creativitat del projectista que en el futur s'encarregarà de dissenyar l'entorn i la plaça Barangé, sense més limitacions que les estrictament necessàries.

El problema de l'aigua, resolt

Un dels problemes més greus que se li plantegen al Sot és el de l'existència d'aigua en les proximitats del mur est. Estudis realitzats han indicat que el cabal és de 3.000 litres/dia en temps sec. A fi i efecte de resoldre el problema es va encarregar a una firma de Barcelona un estudi que determinés les característiques geotècniques i geològiques del subsòl del solar. L'estudi, que és exhaustiu, quant a la descripció geotècnica assenyala: «El solar estudiat es troba situat geològicament cap al centre de la Depressió Pre-litoral Catalana (Vallès). L'esmentada Depressió està constituïda fonamentalment, a la zona estudiada, per sorres i argiles amb intercalacions de grava que constitueixen un potent basament d'edat Miocènica en el qual s'hi aguanta una cobertera fina d'edat Quaternària formada pels al·luvions antics del riu Congost». Quant a les característiques hidrològiques, l'estudi determina: «En el subsòl del solar estudiat hi ha la presència d'un Aqüífer Quaternari (la descàrrega del qual es produeix en el riu Congost i pels bombejaments dels pous que l'exploren) i d'un Aqüífer Miocènic (que probablement ve del riu Mogent)». En base a

aquests resultats s'arbitraren dues alternatives mitjançant les quals serà possible solucionar el problema de l'aigua un cop s'afronti la construcció definitiva del pàrking: La col·locació d'una llosa anclada en cas de construir cinc plantes (màxima fondària) o un senzill sistema de drenatge, si és que només es construeixen quatre plantes.

Les principals característiques del nou pàrking

L'avantprojecte preveu un pàrking modern i funcional. L'entrada principal es farà per l'avinguda del Parc, amb la particularitat que accedirà directament a la tercera planta. Això significa que si finalment es decideix construir cinc plantes el recorregut que haurà de fer l'usuari per estacionar el seu vehicle serà el mínim possible, doncs des de la tercera planta, com a molt, per a trobar lloc només haurà de fer les dues plantes superiors o les dues plantes inferiors, segons l'índex d'ocupació, però mai no haurà de donar voltes per les cinc plantes de cop. A les hores punta, tant d'entrades com de sortides, està previst a més, a més, habilitar l'entrada del carrer Vinyamata, que donarà a la primera planta i serà en un sol sentit. Cada planta estarà partida en dues subplantes escalonades, la qual cosa permetrà un màxim d'aprofitament i més comoditat per al client.

La capacitat de places serà de 300 vehicles si es fan quatre plantes, o de 413 si se'n construeixen cinc. És important destacar el sistema de pagament (tipus vianant) ja que l'usuari en entrar agafarà una tarja i quan torni, abans de recollir el cotxe, presentarà la tarja en una guixeta que li serà canviada per una fitxa codificada. A partir d'aquest moment el client tindrà un temps limitat per a recollir el cotxe i sortir de l'estacionament. Amb aquesta modalitat de pagament s'eviten les cues, sempre molestes i que perjudiquen notòriament la ventilació dels estacionaments subterranis a causa del monòxid de carboni que desprenen els motors dels automòbils. Precisament, el sistema de ventilació

Les ordenances generals

L'aplicació i el desenvolupament de tots els conceptes expressats anteriorment són regulats per unes Ordenances Generals editades amb aquest objectiu.

Les ordenances tenen per objecte la catalogació, conservació i protecció dels valors artístics, arqueològics, històrics i tradicionals de la ciutat i de tots els elements naturals i urbans que constitueixen el seu patrimoni històric i artístic o formen part de les seves belleses naturals.

En aquest concepte, les Ordenances Generals consideren inclosos:

- a) Els edificis de valor artístic, històric, arqueològic o constructiu.
- b) Els elements arquitectònics o ornamentals de qualsevol tipus que formin part d'edificis que, encara que no tinguin un gran valor de conjunt, ofereixin algun valor singular especialment remarcable.
- c) Les construccions significatives i la composició i detall dels edificis situats en zones que hagin d'ésser objecte de mesures especials de protecció.

d) Els conjunts o perímetres urbans que, per les seves característiques o valors tradicionals, siguin declarats conjunt històrico-artístic o d'interès.

Un dels trets més significatius d'aquestes ordenances és el que assenyala que els immobles catalogats no podran ser enderrocats totalment o parcialment, ni podran realitzar-s'hi obres de reforma o modificació contràries a les determinacions del pla especial.

Aquesta impossibilitat d'enderrocament no comporta la paralització o «momificació» dels edificis catalogats. Tot el contrari, doncs, tal com assenyala l'arquitecte Joan Valls «el fet que un edifici estigui catalogat no vol dir que ja quedi congelat «in aeternum» sinó que s'hi poden fer moltíssimes aportacions, encara que limitades». La reutilització és, doncs, absolutament possible.

D'altra banda, els arquitectes reafirmen que el patrimoni és un cos viu, que resta obert a qualsevol suggerència i que estan disposats a estudiar propostes d'inclusió, exclusió, modificació, etc. Al cap i a la fi, encara en aquests moments és un treball d'investigació.

Pel que fa a les implicacions econòmiques de l'aplicació del pla, cal dir que el manteniment del patrimoni arquitectònic no representa cap despesa per als propietaris dels immobles, llevat de les que comporta habitualment la conservació de qualsevol edifici. El cost econòmic-financer per a mantenir el patrimoni serà de l'ordre de tres milions de pessetes anyals, que estaran consignades en el pressupost municipal corresponent.

LLUÍS TORRES

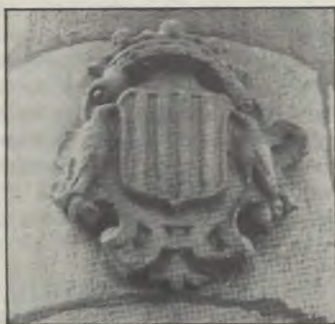
Divulgació del patrimoni

- Com a iniciativa bàsica de divulgació del patrimoni històrico-arquitectònic, el consistori ha editat un Calendari il·lustrat amb triades fotogràfiques, de gran qualitat artística, que mostren edificis i conjunts de l'esmentat patrimoni. Els autors de les fotografies han estat els granollerins Pere Cornellas i Antoni Cumella. És ja a la venda —al preu de 400 pessetes— a totes les llibreries i és una iniciativa a la qual es pensa donar continuïtat en properes edicions. Algunes imatges del calendari il·lustren també el present reportatge.
- Tanmateix, hom parla de la possibilitat d'editar una Guia que faciliti al nostre ciutadà, i a possibles visitants, l'oportunitat de conèixer a fons el patrimoni de Granollers.
- En tot cas, com manifestava el conseller Josep A. Palomino, «el pla sobre el patrimoni històrico-arquitectònic és una eina que posem al servei de la ciutat. Cal que tothom se sensibilitzï de la importància del projecte.» En aquest sentit, arquitectes i consellers estan convençuts que la iniciativa sobre el patrimoni serà de gran utilitat a les nostres escoles. «És des de baix —assenyalaven— on s'ha d'iniciar a inculcar els valors de respecte i estimació pel nostre entorn sòcio-cultural». En definitiva, és un projecte entès com «una lliçó pedagògica».

Pla per a protegir el nostre patrimoni històric - arquitectònic

Granollers, la nostra vila, està a punt d'aconseguir un dels objectius més justos a què pot aspirar tota ciutat moderna i a la vegada madura: la recuperació dels seus senyals d'identitat, la identificació de la col·lectivitat amb l'entorn social que l'envolta, la possibilitat que el ciutadà entronqui amb les arrels de la nostra història, desconeguda — quan no bandejada — per molts de nosaltres. Es tracta, en definitiva, de retrobar allò que s'anomena els orígens, els quals, dissortadament, se'ns mostren cada cop més llunyans. I per assolir aquestes fites cal — entre moltes altres — una eina que ho faci possible. Sens dubte, el pla especial per a la Protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic es l'eina que Granollers necessita.

«Aquesta proposta és el resultat de la voluntat política d'aconseguir que el pas de la nostra història resti reflectit a la ciutat, a partir de la conservació de tota una sèrie d'edificis i conjunts urbans i rurals que representen formes de vida de moltes generacions de ciutadans de Granollers». Amb aquestes paraules, el conseller d'Urbanisme, Josep A. Palomino, feia la presentació del pla especial en el Fie ordinari del proppassat 10 de desembre.

El tema havia restat dues vegades sobre la taula i obtingué l'aprovació inicial per majoria en l'esmentat ple. Aprovació que serà definitiva per part de l'Ajuntament després que el pla hagi restat un mes —prorrogable— a informació pública i a disposició dels ciutadans. En aquest sentit, Vicenç Oliveras —un dels arquitectes que ha elaborat el pla— ha manifestat que «seria desitjable que, al marge de les persones afectades pel pla, s'hi interressi tota persona sensibilitzada en el tema del patrimoni històric de la nostra ciutat».

En qualsevol cas, i tenint en compte que la figura de planejament de pla especial és equiparable a la de pla parcial, la decisió final restarà en mans de la Generalitat de Catalunya.

Malgrat la majoria amb què va ser aprovat el projecte, la regidora del PSUC, Rosa Ribas, justificà el vot en contra del seu grup a causa del desacord sobre els criteris que l'havien inspirat, tot lamentant que només s'hagués parat atenció en l'aspecte arquitectònic, deixant de banda altres aspectes històrics de la ciutat, com els relatius a la industrialització. Tanmateix va anunciar el propòsit de presentar en el termini previst una alternativa al pla.

Un pla necessari

El pla —elaborat conjuntament pels arquitectes Lluís Cuspinera, Vicenç Oliveras i Joan Valls— resulta del tot necessari a l'hora de crear un element de gestió urbanística que faciliti una operativitat en el marc de la protecció del patrimoni.

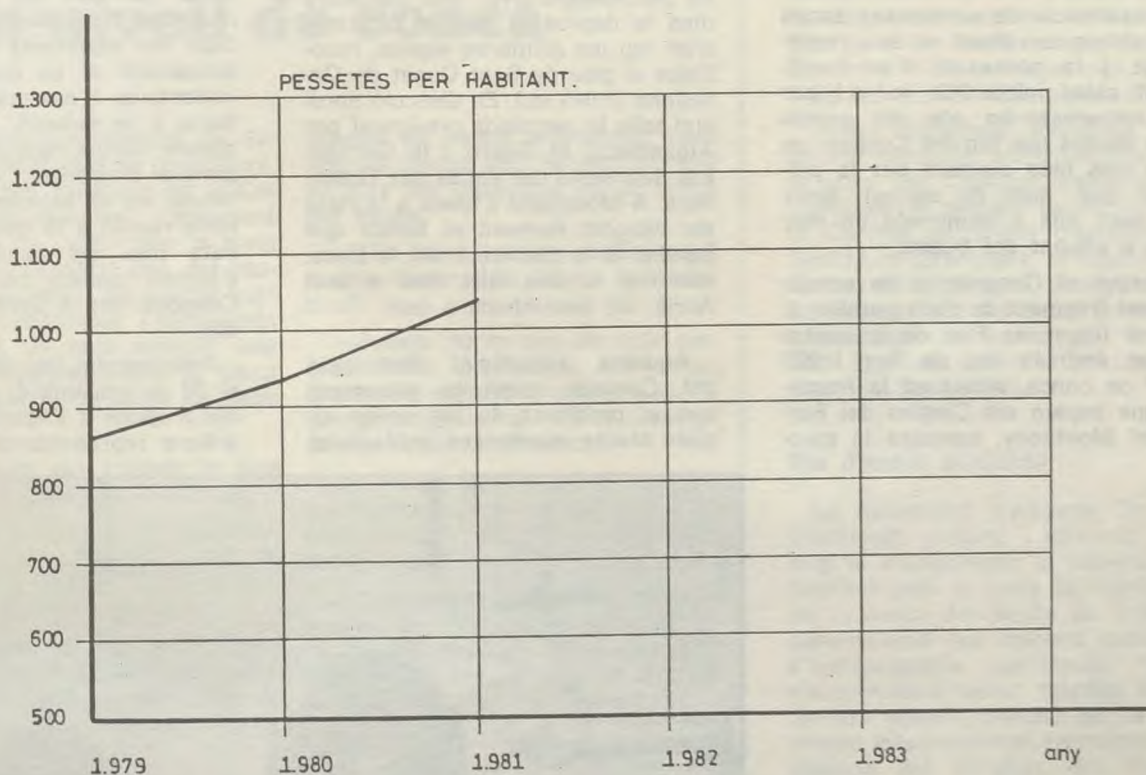
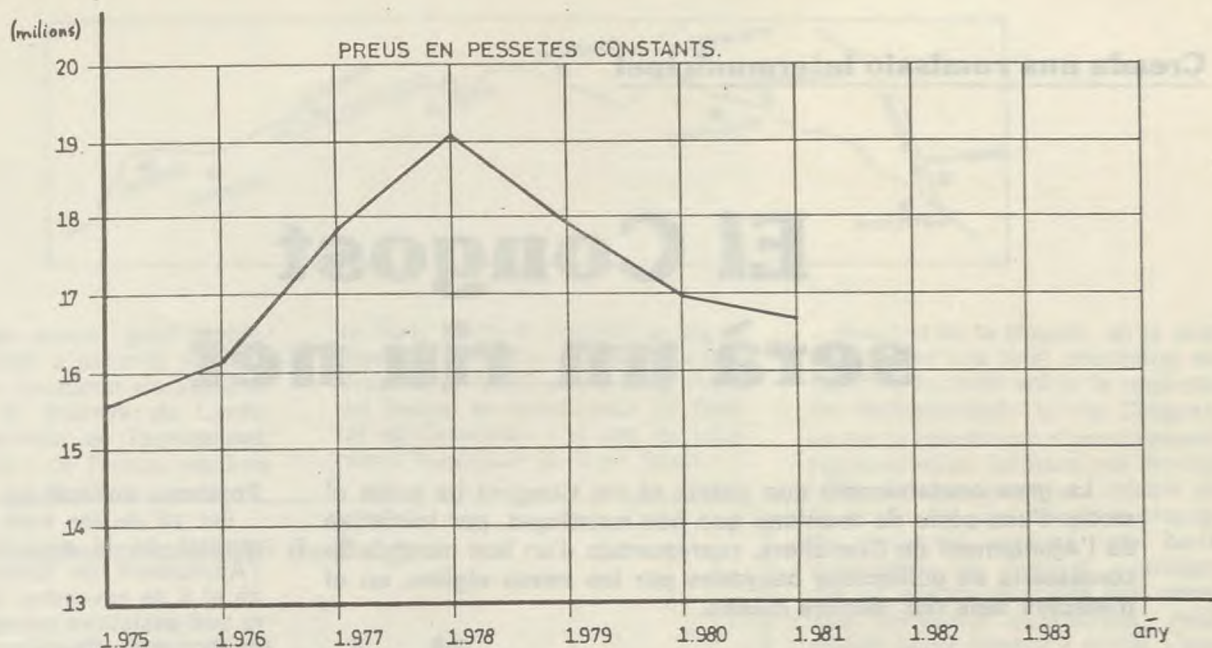
Tal com s'assenyala a la memòria del pla «es tracta, d'alguna manera, de fer compatible la implantació i el funcionament de les activitats urbanes i l'equilibri entre els diferents usos del sòl i les edificacions derivades d'aquests, tot preservant, al nivell escaient en cada cas, el marc natural, la imatge de la ciutat com a creació col·lectiva i testimoni cultural i la qualitat de vida urbana entesa en sentit ampli».

Es fa necessari, doncs, protegir pel fet que, tant la imatge de la ciutat així com la història que reflecteix, són patrimoni col·lectiu de tots els ciutadans.

El concepte de propietat que impera en la nostra societat pot dificultar la comprensió dels objectius del pla. En tot cas cal distingir entre la propietat privada de l'edificació i la col·lectiva de la imatge urbana que cada edifici, considerat aïlladament i sobretot com a part d'un conjunt, determina. Aquesta imatge constitueix el paisatge urbà quotidià de tots els ciutadans i és perquè, d'alguna manera, constitueix el patrimoni de tots, que l'administració pública l'ha de protegir adequadament.

Per al conseller Josep A. Palomino, es fa urgent posar en marxa el pla «per tal d'impedir que es deteriorin més els senyals d'identitat de la ciutat».

Pero también considerado en bloque, el presupuesto global de la recogida de basuras como obligación municipal, va resultando en los últimos años cada vez más económico. Proporcionalmente, en cada ejercicio son menos los millones que los ciudadanos de Granollers abonaban para mantener limpias sus casas.

El incremento claro en cifras absolutas, que va desde los 15 millones en el año 1975, hasta los 47 millones en el año 1981, resultaría engañoso si no se establecieran comparaciones con el incremento relativo.

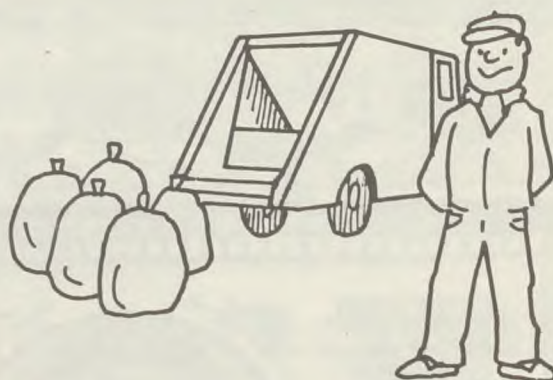
Desde la perspectiva del poder adquisitivo de la peseta, y de acuerdo con los cuadros adjuntos, la recogida de basuras costaba en el año 1976 más cara que en 1975, en el año 1977 más cara que en 1976, y en 1978 más cara que en 1977. Pero a partir de 1979, el coste de este servicio va reduciéndose cada año, siempre en relación con el poder adquisitivo de la moneda.

Este abaratamiento del servicio puede considerarse como el resultado de un más estricto control de los gastos de las empresas, y de la voluntad de

ajustar los costes hasta el máximo, suprimiendo unos márgenes de beneficios que durante una serie de años podrían haber sido poco proporcionados. Cabe notar, en este sentido, que el reajuste de precios con relación a la recogida de basuras, no ha sido exclusivo de Granollers, sino que se ha producido igualmente en varias poblaciones, incluso importantes.

G. P.

Más barata la recogida de basuras

La recogida domiciliaria de basuras es un servicio indispensable en las poblaciones modernas, al cual los ciudadanos se han ido acostumbrando como la cosa más natural. Quizás por la misma frecuencia de su ritmo diario, este servicio no siempre es valorado debidamente por todos los vecinos en todo lo que significa. La recogida de basuras nos libra periódicamente de todo tipo de desperdicios, especialmente los derivados de las funciones alimenticias y permite que en los domicilios se mantenga la higiene, desaparezcan los malos olores y los focos de infección.

Como cualquier otro servicio público, la recogida de basuras tiene que abonarse, y en su consecuencia el Ayuntamiento fija unas tarifas adecuadas a cada vivienda y a otro tipo de locales. Por ser tan popular este servicio, se ha procurado que la tarifa fuese la mínima posible, y que el coste global del servicio fuera cada vez más ajustado.

Cada vivienda particular, por utilizar el servicio diario de recogida de basuras, abonará 2.200 pesetas, correspondientes al año 1982. El mismo servicio ha costado en 1981 la cantidad de 2.000 pesetas. O sea que el aumento ha sido mínimo, equivalente a un 12 %, mientras que el porcentaje de incremento del coste de la vida, incluso el oficial, es superior a este índice.

Distribuidas las 2.200 pesetas entre los 365 días del año, resulta que la recogida de basuras cuesta a cada vecino unas 6 pesetas diarias, prácticamente menos de lo que cada ciudadano daría espontáneamente como propina a quien cada día librase a su domicilio de desperdicios. Por ser un servicio máximamente popular y obligatorio, el Ayuntamiento ha considerado que la recogida de basuras no tenía que resultar especialmente gravosa para ninguna economía familiar.

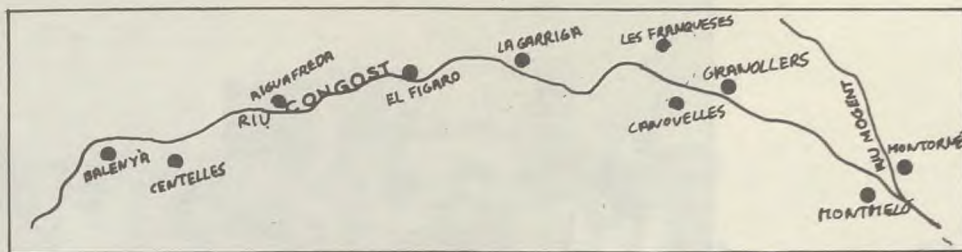
Año	coste anual (miles de pesetas)	Índice del poder adquisitivo de la peseta	Precios en pesetas constan- tes (miles)
1975	15.589	1	15.580
1976	18.990	0,85	16.141
1977	26.274	0,68	17.864
1978	33.371	0,57	19.021
1979	36.635	0,49	17.951
1980	41.335	0,41 *	16.947
1981 ¹	48.403	0,352 **	17.038
1981 ²	47.268	0,352	16.638

¹ solicitado
² concedido

* estimado en 1980
** estimado en 1981

Año	Coste de la contrata	Población estimada	Pesetas por habitante
1979	36.635	42.548	861,03
1980	41.335	44.249	934,15
1981 *	48.403	45.632	1.060,74
1981 **	47.268	45.632	1.035,85

* solicitado
** concedido

afectades per aquest greu problema, i decidides a posar-hi solució. A la trobada assistiren els alcaldes d'Hostalets de Balenyà, de Centelles, d'Aiguafreda, de Tagamanent, de Canovelles i de Parets, regidors

de Sant Martí de Centelles, de la Garriga, l'Ametlla, les Franqueses, Granollers, Montmeló i Sant Adrià del Besòs, el coordinador de Sanitat de Granollers i el cap de laboratori municipal de Sant Adrià.

Resultat de la trobada, en la qual va dominar una total unanimitat de parers i actituds sobre la urgència de descontaminar el riu Congost, va ser la constitució d'una comissió representativa, formada per tècnics i per polítics, la primera missió de la qual seria elaborar una proposta d'actuació comuna que seria presentada als diversos municipis per tal que fos aprovada pels plens dels respectius ajuntaments. Amb aquest acord conjunt i oficial s'emprendrien les accions conjuntes necessàries per arribar a la total descontaminació del riu. L'acord intermunicipal es considerarà indispensable, ja que l'acció contaminadora provinent d'un sol municipi anul·laria l'acció purificadora dels altres.

En la descontaminació de l'aigua

“ Cal treballar a nivell de conca ”

Pere Montal, coordinador de Sanitat de l'Ajuntament de Granollers, és un dels set membres de la Comissió Intermunicipal Permanent encarregada de vetllar per la bona salut del riu Congost des del passat 24 de novembre, data en la qual va quedar constituïda l'esmentada comissió. A ell hem adreçat una sèrie de preguntes sobre la tasca a realitzar per la comissió de caire ecològic.

—Quan i de qui sorgeix la idea de convocar aquestes reunions?

—La idea va sorgir, fa aproximadament uns dos mesos i mig, de la Conselleria de Sanitat de l'Ajuntament de Granollers.

—¿Per quina raó no formen part de la Comissió Intermunicipal ajuntaments com per exemple els de Cardedeu i La Roca, contaminadors del riu Mogent?

—Inicialment només foren convocats els ajuntaments de la conca del Congost a la primera reunió, moment en el qual es va plantejar enfocar el problema d'una altra manera, ja que també és propi del Besòs inclouent-hi tots els seus afluents, com són el Tenes, el Mogent, el Ripoll... Ja a la darrera reunió vàrem treballar l'elaboració d'un pla de treball molt general, que vàrem referir a la conca del Besòs.

—¿Amb quina periodicitat té previst reunir-se la Comissió Intermunicipal Permanent?

—Actualment encara no s'ha establert cap norma, perquè la Per-

manent és encara provisional. Serà reestructurada amb la incorporació de tots els municipis de la conca del Besòs.

—¿En quina mesura està previst que la Generalitat recolzi la iniciativa?

—Encara no se sap de tota certesa. Seria interessant que el recolzament fos màximament ampli i que provingués tant de la Generalitat com de la Diputació.

—Amb la construcció de les depuradores que calgui, ¿fins a quin punt restarà neta l'aigua del Congost?

—Actualment és difícil de contestar. Tot just estem al principi. No es pot preveure. Primerament fa falta saber com abordarem el problema en tota la seva amplitud.

—¿Ens pots anticipar quins temes es tractaran en la propera reunió de la Comissió Intermunicipal Permanent?

—Sí. En aquesta propera reunió es concretarà el pla de treball amb la intervenció de tots els municipis de la conca del Besòs.

—Finalment caldria que opinéssis sobre on està la clau en el propòsit de descontaminar un riu com el nostre.

—Cal treballar a nivell de conca. No es poden plantejar solucions parcials que sense cap mena de dubte restarien eficaçia a les possibles mesures.

E. R.

Foren designats membres d'aquesta comissió intermunicipal en defensa del Congost l'alcalde de Centelles, el regidor de Sanitat de la Garriga, el tinent d'alcalde de Sanitat de Granollers, el regidor de Sanitat de Montmeló, el regidor de Sanitat de Sant Adrià del Besòs, el coordinador de Sanitat de Granollers i el cap del laboratori municipal de Sant Adrià.

Pla d'acció conjunta

La necessitat d'elaborar un pla d'actuació conjunt i concret, així com la d'aconseguir la màxima solidaritat amb la resta de municipis de la conca del Besòs en ordre a desenvolupar les tasques comunes d'indispensable realització, foren els principals temes tractats en la darrera reunió, primera de la Comissió Intermunicipal Permanent en defensa del Congost, que tingué lloc el propassat 8 de desembre.

Aquesta voluntat mancomunada dels municipis afectats per la contaminació del Congost, en mans dels membres de la Comissió Intermunicipal Permanent, i recolzat pel propòsit de la Generalitat de Catalunya d'aplicar les oportunes mesures ecològiques de cara la seva bona salut, farà possible que els nostres ulls tornin veure netes les aigües d'aquest riu que banya la vall del Congost, principal via de comunicació entre el Barcelonès, el Vallès Oriental i l'Osona.

EUGENI RIUS

El Congost serà un riu net

La greu contaminació que pateix el riu Congost ha estat el motiu d'una sèrie de reunions que han mantingut, per iniciativa de l'Ajuntament de Granollers, representats d'un bon nombre de consistoris de poblacions banyades per les seves aigües, en el transcurs dels dos darrers mesos.

Un riu contaminat

L'existència de nombroses zones industrials envoltant el seu recorregut, i la possessió d'un insuficient cabal mitjà (0'56 m.³/s.) per a contrarestar-ho són els principals motius que fan del Congost un dels rius més afectats per la pol·lució que, com és normal, creix riu avall fins a Montmeló on mor com a afluent del Besòs.

Perquè el Congost no és només aquest fragment de riera paral·lel al carrer Roger de Flor de la nostra ciutat, amb 41 km. de llarg i 223 km.² de conca, situat en la fractura que separa els Cingles del Ber-tí del Montseny, travessa la mun-

tanya per erosió remuntant, que li ha permès exacavar una capçalera dins la depressió central catalana, d'on rep les primeres aigües, recollides al peu de Sant Cugat de Gavadons (1.045 m.). En direcció nord-sud talla la serralada pre-litoral per Aiguafreda, el Figaró i la Garriga, i la depressió del Vallès per Granollers. A Montmeló s'uneix a la riera del Mogent formant el Besòs que paral·lel a la carretera de la Roca, continua el seu curs fins a Sant Adrià, on desemboca a mar.

Aquesta superficial descripció del Congost, explicita clarament que el problema de les seves aigües afecta nombroses poblacions.

Postures collectives

Per tal de fer front a la penosa realitat de la seva contaminació, l'Ajuntament de Granollers convocà el 5 de novembre una reunió en la qual assistiren representants dels municipis de Centelles, Aiguafreda, l'Ametlla, Canovelles, Montmeló i Granollers per a tractar d'aquest tema, que tant els afecta tots. La magnitud del problema va fer coincidir els assistents en l'acord que únicament si es prenen mesures collectives i mancomunades s'arribaria a la solució. Veient clar, al mateix temps, que existia voluntat general d'afrontar i resoldre el problema, es va acordar convocar una nova reunió a la qual serien convidats tots els municipis afectats d'alguna manera per la conca del Congost, fins a Sant Adrià del Besòs.

Precisament fou 19 dies després, el 24 de novembre, quan es tornaren a reunir a l'Ajuntament de Granollers representants de localitats

*Bona salut de l'aigua,
bona salut del viure*

“ Ràdio Granollers ”, un servei públic de radiodifusió

El propassat 23 de maig la «ràdio» tornava a Granollers. Eren les 8 del matí, dissabte. El Patronat Municipal de Cultura havia decidit feia temps reunir tècnics i persones vinculades al món cultural perquè estudiessin les necessitats tecnològiques uns, i els continguts dels programes els altres. L'Ajuntament ple, aprovà la proposta de sol·licitar la concessió d'una emissora institucional d'àmbit local o comarcal, el 23 d'octubre de 1980. Els mesos de tardor i hivern foren temps de comprometre programes i condicionar un petit estudi. El més de maig s'aixecà l'antena.

Si el proper 31 de desembre feu balanç de què ha estat l'any que acaba preneu nota d'una data: «Ràdio Granollers, emissora municipal, ha sortit a l'aire de forma experimental durant 175 dies».

Ja des del primer moment Ràdio Granollers (Emissora Municipal) ha compartit el viatge de fer ràdio pública local amb tota una colla d'altres emissores: les Emissores Municipals de Catalunya.

Totes plegades hem definit els principis que ens inspiren i els objectius que hem de proposar-nos assolir.

Així, «entenen les emissores municipals com un servei públic, de la mateixa manera com ho pot ser una biblioteca o una escola; com un equipament comunitari a l'abast de tothom sense distinció d'ideologies ni ètnies, catalana i catalanitzadora, autònoma, és a dir, amb voluntat ferma d'informació clara i exacta sense cap tipus de condicionament ni dependència, de participació total i inserida en la realitat i àmbit en el qual neix».

Definidor de les emissores municipals és també el fet que estiguin «lligades als ajuntaments en tant que organismes plenament representatius a nivell local, però, com qualsevol altre servei municipal, i per tant no com a vehicle de propaganda del Consistori».

Els objectius de les emissores municipals són clars:

1. — Promoure la comunicació a tots els nivells en l'àmbit local.

2. — La informació.
3. — Contribuir a l'esplai comunitari.
4. — L'estímul de la vida socio-cultural.
5. — Ésser un estri d'expressió creativa.

A «Ràdio Granollers» tots aquests objectius ja tenen una materialització en forma de programes. Uns programes que estan conduïts per col·laboradors aficionats o per col·laboradors que jades de fa temps coneixen els temes de què parlen, fruit del seu contacte amb les entitats o grups de la ciutat. Així la informació ha estat present a la nostra emissora de diferents formes, portada per estudiants de Ciències de la Informació, o per persones vinculades a aquest camp. Títols com l'«Informatiu diari», «Dietari», «Agenda d'estiu», «Antena oberta» i «Municipal informatiu», així com les retransmissions, encara un xic experimentals, d'esdeveniments esportius, han reflectit i reflecteixen la informació general, cultural i esportiva de casa nostra.

El programa d'entreteniment per als més xics de la casa com és «L'ocell de paper», cerca de provocar la participació d'aquests mitjançant les històries, els acudits, les cançons, els instruments de música. Programes de divul-

gació i informació mèdica («Temps de salut»), cinematogràfica («Sala Edison») o musical («Música clàssica»), comparteixen els micròfons amb taules rodones («Parlem-ne»), dramàtics realitzats per la mateixa emissora («Tramoia sònica»), o programes especialitzats («Al compàs de la sardana», «Poesia a dos»).

L'estiu passat «Ràdio Granollers» va sortir als barris de la ciutat a presentar-se a tots els veïns. Amb el títol de «La Ràdio va de barris» i amb la participació del grup d'animació M-2, s'organitzà un programa en directe des de cinc barris. Sobre l'escenari itinerant i al llarg d'una setmana totes les associacions de veïns de la ciutat exposaren els seus problemes davant de tot el veïnat. L'espai era amanit per diferents paròdies de programes radiofònics: un presentador de música rock, un concurs, els serveis informatius, etc. La participació, tant en els debats com en l'espectacle, fou notable.

En l'actualitat «Ràdio Granollers» ha iniciat un procés de creixement. Les 7 hores de programació de dilluns a divendres actuals, es convertiran, durant el primer trimestre de 1982 en 16. S'incorporarà més gent en els equips de realització i es millorarà tot l'equipament tècnic. A curt termini, la primera tasca que es realitzarà serà preparar un segon locutori i control de so de característiques professionals. Aquest fet ens permetrà emetre programes de ràdio els matins i millorar les possibilitats creatives de la resta de programació.

Fins avui han estat set mesos de vida activa de l'emissora. Ha estat una primera etapa. Molt aviat esperem engegar la segona. Una segona etapa que ens ha de portar a la normalització de la radiodifusió a casa nostra.

LLUIS DIUMARÓ

Reunió amb els veïns del barri Congost a l'escola Fàtima. D'esquerra a dreta, Montserrat Illa, Josep Serratusell, Rafael Ballús, Pere Muntal, Josep A. Palomino i Santiago Rodríguez.

Diálogo con los barrios

El día 2 de diciembre, en el local de la Asociación de Vecinos de Sota el Camí Ral, con asistencia de unas 80 personas, el alcalde y los concejales Oscar Pelayo y Santiago Maspons, dialogaron sobre diversos aspectos de Hacienda, de las ordenanzas fiscales y de la calle Roger de Flor.

El día 7 de diciembre, en el local de la Asociación de Vecinos de Sant Miquel, con asistencia de unas 80 personas, el alcalde, Rafael Ballús, junto con los concejales Palomino y Pelayo, abordaron a temática relativa a la calle Colom y a Hacienda.

En Can Bassa, con asistencia de un centenar de vecinos, el alcalde Ballús, acompañado por los concejales Palomino, Montserrat Illa, Anna M. Palé y Maspons, afrontaron el día 11 de diciembre varios aspectos relativos a Hacienda, Urbanismo y escuelas, haciendo hincapié los vecinos en la problemática del transporte público. Se

acordó una nueva reunión para tratar en exclusiva el tema de la sanidad.

Con asistencia de unos sesenta vecinos, se celebró el día 14, en Palou, la correspondiente reunión, en la que estuvieron presentes el alcalde y el concejal Josep Pujadas. Fueron abordados varios puntos relativos a hacienda, basuras y escuelas, siendo de destacar la evidente necesidad de cuidar de los caminos rurales. Se acordó una nueva visita al barrio para profundizar en aspectos de urbanismo.

En el barrio del Congost, con asistencia únicamente de 21 personas —era noche de retransmisión de fútbol por televisión— y del incansable alcalde, acompañado esta vez por los concejales Josep Serratusell y Palomino, se trató de sanidad, de urbanismo y de hacienda, siendo de destacar la amplitud concedida al programa sanitario para 1982, y el anuncio de la presencia de expertos en cada barrio,

durante un mes, para consultas e información en temas de salud.

En el barrio de Finsobe, con asistencia de unos 80 vecinos, tuvo lugar el día 18 de diciembre, la reunión correspondiente, a la que asistieron el alcalde Ballús y los concejales Palé y Palomino. Tema de especial atención fue el proyecto urbanístico del barrio y sus posibles alternativas.

La reunión, convocada para el día 17 en el barrio del Centre, tuvo que suspenderse por indisposición del alcalde, pues aunque los concejales hubiesen podido informar igualmente a los vecinos y atender a sus preguntas, a la asistencia personal de la máxima autoridad ciudadana se concedía una particular importancia. La aplazada reunión, de nuevo programada para el día 22, no se había celebrado todavía en el momento de redactar estas líneas.

G.

Al servei de la ciutat

Aviat, guàrdies urbanes femenines

A partir dels primers dies de 1982, un grup de cinc noies, que van ser seleccionades i posteriorment han seguit un període d'estudis i pràctiques de capacitació, iniciaran les seves tasques de guàrdies urbanes al servei dels ciutadans pels carrers i places de Granollers.

Serà la primera vegada que a la nostra ciutat actuaran agents femenines com a representants de l'auto-

ritat municipal, sigui en funcions de vigilància, d'ordenació, de control o d'ajuda, sempre però amb l'objectiu d'aconseguir una millor convivència ciutadana.

Acompliran exactament les mateixes tasques que els seus companys masculins, amb excepció només d'aquelles que comportin massa risc per raó de nocturnitat o d'especial perillositat.

Atenció a l'alcoholímetre

Els serveis de la guàrdia urbana de Granollers, han estat dotats d'un alcoholímetre, aparell destinat —com se sap— a controlar l'alcoholèmia o la proporció d'alcohol que es troba present en l'organisme dels conductors, especialment si han sofert o provocat un accident.

Tot i la resistència instintiva que inicialment pot sentir-se envers la utilització personal d'aquest instrument, el valor de la vida de les persones que pot posar-se en perill, justifica de sobres aquest control, a part del positiu efecte psicològic que sobre els conductors pot exercir saber que, a més dels agents de les carreteres, també els municipals disposen de l'aparell controlador d'eventuals excessos... líquids.

Urbanisme

Van millorant d'aspecte els carrers i les places

L'estat en què es troben els carrers i les places és la primera salutació que donen les poblacions i la imatge primera que en tenen els qui les recorden, a part de crear ambient entre els qui hi viuen i hi passen.

L'Ajuntament no oblida aquest importantíssim sector de la vida urbana, i hi té posada una atenció permanent, tant en l'aspecte de reparacions menors, com en l'aspecte d'obres noves i d'una certa volada.

Algunes d'aquestes obres públiques han estat recentment acabades, altres estan adjudicades i en procés d'execució, i unes terceres es troben en projecte de més o menys immediata realització.

Entre les obres públiques ja enllestides cal esmentar la pavimentació i urbanització general dels carrers del Portalet i de Sant Cristòfol, situats en zona cèntrica, que són ja tancats al trànsit i reservats només a ús dels vianants.

El dia 14 de desembre van començar les obres de pavimentació dels carrers de Lledoner i del Ripollès, i també les tasques de pavimentació i urbanització dels carrers de l'Alguer i Princesa.

Marxen a bon ritme les obres de remodelació i total urbanització de la plaça del barri del Congost, i està previst que no trigaran molt a ser enllestides. Estan a punt de començar els treballs per a la completa urbanització i ajardinament de la plaça del barri de Finsobe.

A punt de ser adjudicades es troben les obres de repavimentació dels carrers de Roger de Flor i de Colom, projectes que han estat exposats a informació pública i que, malgrat les diferències de concepte sorgides entre veïns i propietaris, pot calcular-se que aviat seran iniciades.

En estadi de projecte hi ha la urbanització de la plaça del Lledoner, i també la urbanització d'un terreny recentment adquirit pel municipi a Can Bassa, destinat a zona d'equipaments i lloc d'esplai.

Finalment cal esmentar la definitiva solució donada al Sot de la plaça de Barangé, tan llargament conflictiu, i que per la seva situació cèntrica —com explica l'informe especial que li dediquem— combinarà el servei d'aparcament i el d'esdevenir una plaça tranquil·la.